

IZ UREDNIŠTVA:

PRED PRVI MAJ

Kako ovaj list izlazi u drugoj polovici mjeseca aprila, dakle uoči Prvog Maja, to ćemo se već sada osvrnuti na misli, kojima svaki radni čovjek treba da prati taj veliki dan. Naše pokoljenje živi u jednoj epohi najvećih događaja i najburnijeg razvitka. Prvi Svjetski rat, preko dvadeset godina jednoga poslijeratnog razdoblja, koje se samo u vrlo ograničenoj mjeri može označiti kao mirnodopsko razdoblje, pa drugi svjetski rat sa svim svojim ogromnim strahotama, a u novoj »mirnodopskoj« eri nova golema ratna opasnost barem zasada kao trajno stanje, to je život naših generacija. Sve teškoće i patnje takvih vremena snosi u glavnom radni čovjek, narodne mase. A na svoj najveći blagdan radne narodne mase prave bilancu o svom stanju, o svojim problemima, zadacima, o svojim uvjetima života i borbe. Život radnika, to je život pun borbe. Socijalistička nauka je najjasnije istakla i razložila ovu istinu, koja je jedna od najosnovnijih istina ljudske povjesti.

Narodi Jugoslavije, radni narod naše zemlje, nalaze se među onim narodima zemaljske kugle, koji najbolje znaju, što je borba. I klasna borba u ljudskom društvu, i borba među narodima i državama, u kojima radni čovjek snosi sve terete i stradanja, u svim tim oblicima borbe naši narodi imaju iskustva nadasve bogata i krvava. To

se je pokazalo u prvom, a najjače u drugom svjetskom ratu. A danas naši narodi vode opet borbu protiv jedne neprijateljske kampanje najvećih razmjera, koja ide za rušenjem i uništenjem naše slobode i našeg narodnog života uopće. Mi u toj borbi nismo u ulozi krivca, osim ako se jednom narodu može upisati u grijeh želja, volja i odluka, da ostane slobodan, da čuva i sačuva svoju nezavisnost, da gradi i izgradi svoj socijalistički poredak u miru i miroljubivim sredstvima. Naše državno rukovodstvo, stvoreno od naše Komunističke Partije, iz naroda i sa narodom, dokazalo je kroz sve ove godine Nove Jugoslavije, da želi obnovu i izgradnju u miru. Kadgod ovo rukovodstvo sa drugom Titom na čelu, govori narodu, uvijek ističe i dokazuje svoju volju za mirom. Naš Petogodišnji plan i svo ono ogromno djelo koje se po tom planu provodi, najjači je dokaz za to, da hoćemo mir i rad u miru. Kogod tvrdi protivno, izriče najtežu klevetu. O tom nema više sumnje među svim ljudima, kojima je stalo do istine i koji su uopće u mogućnosti da se upoznaju sa elementarnim činjenicama današnjice.

Ipak, sama miroljubivost još nije dovoljno jamstvo za očuvanje mira. Potrebna je odlučnost i sposobnost braniti sebe i svoj mir protiv svakog napadača, suprotstaviti se agresiji, ma od kuda ona došla, i braniti se krajnjom požr-

tvovnošću. I naše državno i partijsko rukovodstvo vodi računa o tim potrebama. Izraz te stvarnosti je naša narodna Armija, koja predstavlja radni narod pod oružjem.

Ali narodi Jugoslavije ne brane samo svoj mir, nego i svoj novi socijalistički život i razvitak. Baš na najveći blagdan radnoga naroda valja se svečano sjetiti onoga što prožima našu svijest u svakom trenutku naše svagdašnjice: da je rat 1941.—45. značio za naše narode završnu borbu za narodno i društveno oslobođenje, i da novo doba od 1945., od pobjede u tom ratu dalje, traži od nas, da smo, izgrađujući tekovine narodno-oslobodilačkog rata, odlučni braniti te tekovine i daljnje tekovine naše socijalističke izgradnje svim snagama i bez ikakova popuštanja, do konačnog osiguranja naše narodne nezavisnosti i našeg novog socijalističkog života.

Danas i velika međunarodna javnost, svi slobodni narodi zemaljske kugle, svi napredni ljudi u svim zemljama, znaju za tu našu odlučnost i cijene je po zaslugi.

*

Za skoro šest godina života u oslobođenoj domovini, sva su područja našeg narodnog života stajala u znaku obnove, izgradnje i napretka. To važi naročito za našu narodnu privredu, temelj našeg narodnog i socijalnog blagostanja. Sve grane narodne privrede osjetile su tu činjenicu. Naše državno i partijsko rukovodstvo u svom Petogodišnjem planu predvidjelo je takvo svestrano i sistematsko odlučno unapređenje svih grana naše narodne privrede i naše socijalne strukture. U našem smo listu već često imali prilike istaknuti i razložiti sav zamašni napredak naše specijalne privredne struke u okviru opće privredne izgradnje. Tako možemo na najveći blagdan radnog naroda ponovno naglasiti, da se i u našoj grani i struci, kao i u svim drugim, ostvaruje

socijalizam. Upravljanje poduzećima po radničkim savjetima s jedne strane, opća privredna i administrativna reorganizacija s druge strane označuju daljnji socijalistički put u razvitku naše ribarsko-privredne grane. Sva iskustva prvih pet godina socijalističke privrede poslužit će kao moćna poluga za daljnji razvoj, napredak i uspjeh. Treba stalno pojačavati, intenzivirati konstruktivne napore oko izgradnje naše grane, treba da duh neumornog takmičenja prožima sve pojedine radnike i čitavu granu kao cjelinu, da si među svim granama naše privrede osigura časno mjesto.

Paralelno sa privrednim radom ići će rad na naučnim osnovama naše grane. Od ogromne važnosti je znanost za čuvanje privrednog blaga. To se mnogo puta vidjelo i što se tiče blaga naših voda. Na tom putu, u tom smislu će se i nadalje raditi.

Tako se sa socijalne, privredne, naučne, tehničke, administrativne strane radi na unapređenju naše grane, a takav je rad u skladu sa načelima cjelokupnog razvitka u oslobođenoj, socijalističkoj zemlji.

*

Godina 1951. karakterizirana je intenzivnim provođenjem reorganizacije. Iskustva pet godina dovela su do toga, da su se stvorili novi oblici, rasporedi i obimi pojedinih područja rada. Razvoj i napredak ne trpi zastoje, i nova iskustva reorganiziranog rada omogućit će daljnja poboljšanja, ukoliko ih sama praksa bude zahtijevala. U takovu trajnom razvijanju svih mogućnosti, sposobnosti i snaga leži garancija daljnjih budućih uspjeha, u korist same grane a tim putem i cjeline naše narodne privrede i našeg naroda. Narodnim interesima služi narodna privreda, a kad jedna grana kao naša igra sve važniju ulogu u tako važnom pravcu kao što je narodna prehrana, to su zadaci jasni. Radni kolektivi naših poduzeća svijesni su toga, a

stvar će biti budućeg rada, da se ta svijest stalno širi i produbljuje, da zahvati sve trudbenike naše grane, bili oni u poduzećima, zadrugama ili na kojem god mjestu. Naše specijalno zakonodavstvo, koje se sve više razvija, stvara nove, bolje zakonske podloge za takav tok stvari. Na tom putu treba dalje raditi, a sam razvitak stavljati će uvijek nove zadatke.

*

Primjer toga kako sam život i rad donosi stalno nova pitanja i probleme, predstavlja u okviru ribarstva razvitak ribolovnog športa. U mjesecu aprilu održao je Savez športsko-ribolovnih društava Narodne republike Hrvatske svoju Prvu godišnju glavnu skupštinu. Prisutnost pomoćnika ministra Zambarlina, koji je zastupao druga ministra Buljana, predsjednika Saveza (drug Ministar sudjelovanjem na zasjedanju Narodne fronte NRH nije mogao sam doći na skupštinu) i drugog delegata ministarstva ing. Fijana, dokazala je, kolika se važnost pridaje sa mjerodavne zvanične strane napredovanju našeg ribolovnog sporta. To je došlo do izražaja i u tome, što su govornici mogli naglasiti, da su svi novi zakoni o slatkovodnom ribarstvu posvetili naročitu pažnju ribolovnom sportu i njegovu unapređenju, a i sportskim organizacijama i društvima kao nosiocima i stupovima toga sporta. Zaštita ribljeg blaga u našim vodama predstavlja privredni i kulturni zadatak. Savremeni ribolovni sport dokazao je, da ima sve preduslove za to, da igra vrlo važnu ulogu u radu oko unapređenja i zaštite toga blaga. Borba protiv krivolova ima u pravim sportašima pouzdane borce, a kod toga se radi o sprječavanju vrlo osjetljivih šteta, koje se inače čine blagu naših voda. Uzgoj vrijednih vrsta riba zadaća je, kojom se naša sportska društva sve intenzivnije bave. Zaštita našeg ribljeg blaga provedena je i u novom Krivičnom

zakoniku. Prema tome se vidi, da je ribarstvo i sve što je u vezi s njime, predmet sve jače pažnje i same državne uprave. Problem je za sebe, kako će se sama zaštita što djelotvornije provesti. O tom je bilo mnogo govora na skupštini Saveza, koji već obuhvaća oko 4000 članova, a broj se društava i članova stalno povećava. Zadatak je budućnosti, da se i društvenim radom, a i zvaničnim mjerama što potpunije uključuju u organizaciju svi ljudi koji dolaze u obzir za sportski ribolov, da se u Savez uključe sva društva — kod čega je vrlo značajno, da i sportski ribolovci na našim obalama, i njihova društva sve jače prilaze saveznoj organizaciji — i da se saradnja sportskih ribolovnih organizacija i društava sa vlastima sve bolje i efikasnije provodi.

Imali smo tu skoro prilike prisustvovati glavnoj skupštini jednog mladog sportsko-ribolovnog društva, u Bedekovčini. I na tom sastanku se po broju učesnika, po referatima i diskusiji vidjelo, da je i u manjim društvima sa nekoliko desetaka članova nastojanje oko napretka i oko kvalitativnog izgrađivanja (praćenje literature i sl.) vrlo živo. Zagrebačko društvo, sa svojih 1400 članova, pojačava svojim radom i uspjesima svoj ugled i ugled cjelokupnog ribolovnog sporta. Svaka godina donosi nove uspjehe. Na glavnoj skupštini Saveza se je pokazalo, da zagrebačko društvo shvaća svoje zadatke kao socijalne zadatke, što ih stavlja današnja stvarnost, i da ide za tim, da u tom i u stručnom pogledu bude i ostaje na visini.

Bit će prilike baviti se meritorno tim skupštinama i njihovim rezultatima. Sve se više osjeća potreba žive saradnje društva iz oblasti sportskog ribolova i u stupcima našega lista. Stanovite uspjehe već možemo zabilježiti. Opravdana je nada, da će se ta saradnja sve bolje razvijati za dobro same struke i narodne zajednice uopće.